

organisationer – vi har også set et godt samspil med de grønne organisationer – og fandt et fornuftigt forvaltningsgrundlag, og derefter undsiger man det: Partiet Venstre, fordi man simpelt hen er utilfreds med § 3, og De Konservative med en eller anden begrundelse, som det er vanskeligt for mig at se sammenhængen i, selv om jeg hørte meget, meget grundigt efter.

Hvis det ligefrem var en sejr for Det Konservative Folkeparti at få de ferske enges beskyttelse ind i loven, hvorfor har man så flirtet med Fremskridtspartiets forsøg på at afskaffe den med dette lovforslag gennem de ændringsforslag, man stillede sidst? Og hvorfor har man sagt nej til at være med i det fælles forvaltningsgrundlag?

Nej, sandheden er, at da der blev bare en lille bitte smule storm omkring dette vigtige aspekt af naturbeskyttelsesloven, faldt de af de borgerlige partier, der har positive synspunkter på dette felt, omkuld, og Venstre viste sin sande holdning på naturbeskyttelsesområdet.

Nu benytter jeg det her til for sidste gang at appellere til Det Konservative Folkeparti om bare på dette ene punkt at frigøre sig fra storebrors jerngreb og have sin egen mening og vedkende sig, at det var ens egen minister, der i sin tid var med til at føre det her igennem.

Hr. Schmidt tror jeg ikke jeg får med her, efter at jeg har læst hans betækningsbidrag til dette lovforslag. Men Det Konservative Folkeparti burde dog i denne ene sag vise sin selvstændighed og stemme sammen med os andre og bekræfte det grundlag, som vi har opnået i forhandlingerne med både amterne og landbruget.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstår så udmærket, at miljøministeren gerne vil have Venstre med i sit lovforslag. Han har ret i, at det borger for kvalitet, hvis man er sikker på, at Venstre er med. Men så må det være sådan, at ministeren laver det på en måde, så vi kan tilslutte os, og det kan vi altså ikke med den begrundelse, som ministeren er kommet med.

Ministeren har endnu ikke kunnet svare på, hvorfor det var nødvendigt at lave et 14 siders notat. Ministeren kan åbenbart heller ikke forklare det, og det er her, problemerne opstår.

Jeg må igen sige til ministeren, at jeg finder det helt, helt ude af proportioner, at ministeren ikke er i stand til at gå på talerstolen og forklare, om han virkelig finder, at der skal 14 sider til at forklare ferske enge. I hvert fald burde en mini-

ster med så lang en erfaring som miljøministerens sige, at det duer ikke, hvis vi skal bruge 14 sider på at forklare det her.

Jeg er selvfølgelig lidt ked af, at ministeren ikke har tid til at høre det, der bliver sagt her. Det er der ikke noget at gøre ved. Men jeg må konstatere, at de synspunkter, som vi lagde frem for et øjeblik siden, endnu ikke er blevet imødegået.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på én gang til, at Det Konservative Folkeparti stemmer imod dette forslag.

Vi har rost Fremskridtspartiet, fordi de har gjort opmærksom på nogle problemer med forvaltningen af § 3. Det har man set i Naturklagenævnet, og vi har fået at vide fra mange juridiske eksperter, at vi har et meget elastisk begreb.

Det Konservative Folkeparti er tilhænger af en aktiv miljøpolitik, men vi er også tilhænger af retssikkerhed, og derfor skal vi sørge for at lave disse regler klare og enkle. Det har Det Konservative Folkeparti ikke opgivet, vi vil arbejde videre med det, og hvis ministeren vil lægge beretningen tilbage i udvalget, så vi kan gå den igennem en gang til, og vi ikke får en beretning, hvor første halvdel strider imod konklusionen, kan det da være, at Det Konservative Folkeparti kan være med.

Jeg vil sige, at 14 sider til at forklare, hvad ferske enge er, er lidt i overkanten; det er ikke det letteste at gå til. Men ministeren kan ikke forvente, at han kan gå ud i byen og handle med organisationerne og så bare lægge papiret her og sige: Der er ikke noget at røre ved, I kan sige ja eller nej. Sådan er Det Konservative Folkepartis forhold til organisationerne ikke.

Hvis der skal lovgives, hvis noget skal have myndighed, hvis det skal virke i en retssag, hedder det lovgivning, og så skal det igennem parlamentet tre gange. Vi skal ikke bare have stukket nogle papirer ud i form af en beretning, som vi godt ved ikke har nogen juridisk gyldighed, hvis det kommer til en retssag.

Vi vil ikke fedtes ind i det på den måde. Det føler vi ikke er charmerende. Men hvis ministeren vil komme med nogle lovændringer til § 3, som kan præcisere det, så vi får en ordentlig naturbeskyttelse og en ordentlig retssikkerhed, er Det Konservative Folkeparti selvfølgelig med.

Hermed sluttede forhandlingen.